

SYNESIUS? Id consilii capessit, ne sigilli legem violet, nec sacrilegio pœnitentis cooperetur: ALBERTO, prudenter sed frustra interrogato, fingit absolutionem impertire dicendo, submissa voce: *Ergo te non absolvo.* Cum autem prævideret ALBERTUM ad Communionem cum aliis accessurum esse, particulam seorsim ab aliis collocatam in Sacro faciendo minime consecrare intendit, eamque ipsi porrigit.

HINC:

- QUÆR. 1° *Quid sit simulare Sacramentum?*
 2° *An aliquando licitum sit?*
 3° *Quid dicendum de ratione agendi SYNESII, tum ratione fictæ absolutionis, tum ratione Hostiæ non consecratæ ALBERTO porrectæ?*
 4° *An SYNESIUS potuisset proferre verba solita: Corpus Domini, etc..., coram ALBERTO, quin Hostiam ei porrigeret?*

SOLUTIO:

178. — *R. ad 1^m Quæ.* Probabilius simulatio Sacramenti consistit in appositione fictæ formæ ad materiam, aut in ficta formæ prolatione, ita ut, cum rigore loquendo, tantum simuletur Sacramentum, quando fecte ponitur illud quod essentialiter pertinet ad rem quæ simulatur.

R. ad 2^m Quæ. Nunquam licet simulare Sacramentum, ne *materialiter* quidem, seu etiam non intendendo *directe* simulationem, seu proximi deceptionem; quia omnis simulatio est injuria gravissima in Christum, cui Minister illudit, abutendo rebus sacris ab ipso institutis, et sic eum falso operantem inducendo. Constat etiam ex propositione 29^a ab *Innocent. XI* damnata, quæ sic jacet: *Urgens metus gravis est causa Sacramenti administrationem simulandi.* Plures quidem Theologi putant, solam formalem simulationem in hac propositione damnari; sed merito alii communiter contradicunt. Etenim non licet simulare Sacramentum ex metu gravi, ut constat ex damnatione præfata propositionis. Atqui simulatio ex metu mortis est simulatio *materialis*, non vero *formalis*: ergo... Juxta alios non damnatur quælibet simulatio *materialis*, v. g. si fiat ex metu mortis, cum in prædicta propositione dicatur tantum *ex metu* gravi. Sed respondet *S. Lig. n. 59*: *Quamvis præfata propositio non loquatur de quocumque metu, attamen commune etiam est apud Doctores, non licere administrationem Sacramenti simulare etiam ob metum mortis.* — *V. Comp. n. 220.*

179. — *R. ad 3^m Quæ.* 1° *Quoad absolutionem* controvertitur inprimis, utrum Confessarius possit vel debeat in simili casu absolutionem denegare, aut vice versa.

Prima sententia dicit absolutionem esse omittendam; quia pœnitens, utpote male dispositus, ea prorsus indignus est, et proinde Confessarius, eum absolvendo, ejus sacrilegio cooperatur. Hanc sententiam suadet *S. Lig. n. 631*, ubi dicit melius esse si Confessarius omittat absolutionem, pœnitente non monito, et, loco absolutionis, aliquas orationes recitet.

Secunda sententia docet pœnitentem absolvendum esse quando peccati

ejus notitia ex sola complicitis confessione habetur. Ratio est, quia tota illa notitia resolvitur in testimonium alterius pœnitentis; porro in hoc tribunali magis accusantis se in sua causa, quam aliis credendum est. *Ita Lugo, de Pœnit. D. 22, n. 21, cum Gobat, Diana, et aliis. V. Comp. n. 222 et 619.*

2° *Quoad Communionem*, graviter et gravissime peccavit SYNESIUS, Hostiam non consecratam ALBERTO porrigendo, quia Hostiam hanc ipsi communicanti et cæteris assistentibus adorandam obtulit, et eo ipso ad actum idololatriæ eos induxit. Sic neque Sacerdos, versans in statu peccati mortalis, consecrationem simulare potest, ad vitandam indignam Missæ celebrationem. Remedium igitur malo pejus est, ut dicit *Innoc. III, c. 7, de Homine, de Celebratione Missæ.* — *S. Lig. n. 61.* — *Pontas. v. Communion, cas. 15.*

R. ad 4^m Quæ. *Nego*, quia usus fuisset notitia confessionis ad Sacramentum ei negandum, quod gravamen maximum sigilli induxisset. Dicit autem *S. Lig. n. 61, quod possit*, quis indispositus ad Communionem aliquando, ob infamiam vel scandalum vitandum, cum Parocho convenire ut hic dicat super ipsum verba: *Corpus Domini*, etc., quin sacram Hostiam ei præbeat; quia tunc revera non ministrat Sacramentum, nec irreverenter Eucharistia tractatur.

CASUS XVI.

SUBJECTUM SACRAMENTORUM 1°.

PHILEMON, Parochus, solet dare sacrum Viaticum, Extremam unctionem et absolutionem infirmis delirantibus, fatuis et amentibus, imo et ebriis agonizantibus. Sed ejus agendi ratio carpitur a MARCELLINO, alio Parocho, qui contendit Sacramenta in his casibus conferenda non esse propter periculum irreverentiæ erga res sacras aut etiam invaliditatis Sacramenti. Quinam, quæso, causa tribuenda sit?

HINC:

- QUÆR. 1° *Quid requiratur ad validitatem receptionis Sacramentorum?*
 2° *Quid ad receptionem licitam?*
 3° *An PHILEMON recte processerit in omnibus?*

SOLUTIO:

180. — *R. ad 1^m Quæ.* 1° In adultis requiritur *ad validitatem* intentio aliqua Sacramentum suscipiendi, quia non decet ut adultus tantum recipiat beneficium, nisi velit. Sed pro plerisque Sacramentis sufficit intentio habitualis, seu implicita, spectata cujusque Sacramenti natura. Excepto autem Pœnitentiæ Sacramento, non requiritur ad validitatem, etiam in adulto, neque probitas, neque proprie Fides. Patet ex praxi Ecclesiæ, quæ nunquam permisit ut iteraretur Baptismus, neque Ordo hæreticorum, vel improborum hominum, quoties de Sacramento rite

collato constabat. Ratio autem, qua excipiat Pœnitentia, est, quia animi dolor ad materiam ipsam Sacramenti pertinet.

2° Nulla requiritur dispositio aut intentio in infantibus aut perpetuo amentibus, ut *valide* recipiant Sacramenta quorum sunt capaces; quia nullam conditionem adimplere valent, et nihilominus hæc Sacramenta pro ipsis sicut pro aliis instituta sunt.

181. — *R. ad 2^m Quæst.* 1° Ad Sacramenta vivorum *licite* recipienda, requiritur status gratiæ, quia a Christo ordinata sunt ad augmentum gratiæ producendum.

2° Ad Sacramenta mortuorum ab adultis *licite* recipienda, requiruntur actus Fidei et Spei, juxta hæc Apost. ad *Hebr.* 11, 6: *Credere oportet accedentem ad Deum quia est, et inquirentibus se remunerator sit.* Requiritur etiam dolor de peccatis, ne effectibus Sacramentorum obstant. In Sacramento autem Pœnitentiæ, dolor ille etiam ad validitatem necessarius est.

182. — *R. ad 3^m Quæst.* 1° PHILEMON potuit prædictis Extremam Unctionem ministrare, si excipiantur perpetuo amentes, utpote incapaces; 2° potuit etiam Eucharistiam ministrare delirantibus et semifatis, secluso tamen irreverentiæ periculo, non tamen ebriis agonizantibus propter scandalum quod inde sequeretur; 3° potuit dare absolutionem, sub conditione, iis omnibus quibus Extremam Unctionem ministrare licet. Etenim, quamvis ab absolutionem requiratur actualis cognitio, aliqualis confessio et doloris actus, non certo constat ea omnino in his deficere, ut infra dicemus in Sacramento Pœnitentiæ, de absolutione moribundorum. *V. Comp. n. 439 et 505.*

CASUS XVII.

SUBJECTUM SACRAMENTORUM 2°.

FLORIANUS, Parochus, ad TITIUM moribundum advocatus, audita ejus confessione, ipsi præbet sacram Eucharistiam, quam libenter suscipit. Sed cum de Extrema Unctione ageretur, recusavit TITIUS illam suscipere, asserendo nullum esse pro se mortis periculum. At vero, ubi Parochus animadvertit jam sensibus eum destitui, cœpit eundem sacro Oleo ungere et perrexit, quamvis moribundus, oculis subito apertis, cernens quid circa se ageretur, agitatione capitis displicentiam suam ostenderet.

HINC :

QUÆR. *An FLORIANUS valide et licite egerit, TITIO Extremam Unctionem conferendo?*

SOLUTIO :

183. — *R. ad Quæst. Affirm.* 1° FLORIANUS *valide* egit, quia in TITIO consensus non defuit. Etenim ille non contempsit Sacramentum, neque respuit; imo voluntatem illud recipiendi satis ostendit, libenter Eucharistiam suscipiendo, et sic simpliciter significando se christiano more velle

mori. Neque dubitandum est quin, si periculum mortis agnovisset, Extremam Unctionem æque ac Eucharistiam postulasset. Ergo prudenter judicandum est TITIUM habuisse intentionem saltem implicitam et habitualementalem Oleum infirmorum recipiendi, et eum, per voluntatem generalem christiane moriendi, correxisse errorem particularem, seu voluntatem contrariam ex errore proveniente, et consequenter voluntatem recipiendi Sacramentum in ipso prædominantem fuisse. *Ita Elbel, n. 69-71.*

2° *Licite* etiam egit FLORIANUS TITIUM inungendo. Etenim, quoties Sacramenta valide conferri possunt, licite etiam conferuntur, urgente necessitate, præsertim extrema: ergo ex omni parte absolvendus, et laudandus est FLORIANUS.